

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

Α΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτ/ρος Κωνσταντῖνος Πλευράκης
Τ.Θ. 60060 ΤΚ 570 01 ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΗΛ. 2310-462.744 ΦΑΞ: 463.455 24-9-2023

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2024

**Φωκᾶ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σινώπης
(+117),**

Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ (+320)

Ἰσαάκ καί Μαρτίνου μαρτύρων

Ἦχος δ΄ Ἑωθινόν Β΄

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ΤΟ Β΄ ΕΩΘΙΝΟΝ

Μάρκ. 16,1-8.

ΤΟ ΠΡΩΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

**Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ
ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ**

ΜΕ ΠΡΩΤΗ ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΤΗ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

Ὁ πρῶτος λόγος,

ἡ ἀρχή τοῦ κηρύγματος τῆς Ἀναστάσεως!

Ἐνας λευκοντυμένος Ἄγγελος
 ἀναγγέλλει στίς Μυροφόρες
 ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος
 καί τίς ἀποστέλλει νά τό ἀναγγεῖλουν
 στούς Μαθητές Του.

Ἡ Μαγδαληνή Μαρία μέ τίς ἄλλες Μυρο-
 φόρες πηγαίνουν τό πρωί τήν πρώτη ἡμέρα
 τῆς ἐβδομάδος στόν τάφο τοῦ Ἰησοῦ, γιά νά
 Τόν ἀλείψουν μέ μῦρα. Βρίσκουν τόν τάφο κε-
 νό καί ἕνα νεανίσκο λευκοντυμένο, ὁ ὁποῖος
 ἀναγγέλλει σ' αὐτές τήν Ἀνάσταση καί τίς
 στέλνει νά ποῦν στούς Μαθητές του καί στόν
 Πέτρο, ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος καί νά τούς
 ὑπενθυμίσουν ὅτι θά τούς περιμένῃ στή συ-
 νάντηση πού ὁ Διδάσκαλος εἶχε ὀρίσει νά
 κάνῃ μαζί τους στή Γαλιλαία, πρὶν ἀκόμη
 ἀπό τά πάθη Του.

16,1 **Δ**ιαγενομένου τοῦ Σαββάτου
 Μαρία ἡ Μαγδαληνή
 καί Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καί Σαλώμη
 ἠγόρασαν ἀρώματα
 ἵνα, ἐλθοῦσαι, ἀλείψωσι τόν Ἰησοῦν.

Ὅταν πέρασε τό Σάββατο,
 ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή
 καί ἡ Μαρία, ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου, (ἡ
 Παναγία) καί ἡ Σαλώμη ἀγόρασαν
 ἀρώματα γιά νά πᾶνε ν' ἀλείψουν τό σῶμα
 τοῦ Ἰησοῦ.

2 **Καί λίαν πρωί τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων**
 ἔρχονται ἐπί τό μνημεῖον,
 ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

3 **Καί ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς·**
 - **Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τόν λίθον**
 ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

Καί πολύ πρωί τήν ἐπόμενη ἡμέρα
 μετά τό Σάββατο, μόλις ἀνέτειλε ὁ ἥλιος,
 ἦρθαν στό μνήμα.

Ἔλεγαν μεταξύ τους:

Ποίος θά μᾶς κυλήσει τήν πέτρα
 ἀπό τήν εἴσοδο τοῦ μνήματος;

4 **Καί ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν**
 ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος·

ἦν γάρ μέγας σφόδρα·

Μόλις ὁμως κοίταξαν πρὸς τά ἐκεῖ,
 παρατήρησαν ὅτι ἡ πέτρα εἶχε κυλήσει
 ἀπό τόν τόπο της.

Ἦταν δέ πάρα πολύ μεγάλη.

5 **καί εἰσελθοῦσαι εἰς τό μνημεῖον,**
 εἶδον νεανίσκον

καθήμενον ἐν τοῖς δεξιούσι,
 περιβεβλημένον στολήν λευκήν
 καί ἐξεθαμβήθησαν.

Μόλις μπῆκαν στό μνήμα
 εἶδαν ἓνα **νέο** μέ λευκή στολή
 νά κάθεται στά δεξιά, καί τρόμαξαν.

6 **Ὁ δέ λέγει αὐταῖς·**

Μή ἐκθαμβεῖσθε.

Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν,
τὸν ἐσταυρωμένον·

ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε·

ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔδηξαν αὐτόν·

Αὐτός ὅμως τοὺς εἶπε:

Μὴν τρομάζετε!

Τὸν Ἰησοῦ ζητᾶτε ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ,
τό σταυρωμένο.

Ἀναστήθηκε. Δέν εἶναι ἐδῶ.

Νά καί τό μέρος ὅπου Τόν εἶχαν βάλει.

7 ἄλλ' ὑπάγετε

εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ

καί τῷ Πέτρῳ

ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν

ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

Πηγαίνετε τώρα καί πείτε στοὺς μαθητές
του καί στόν Πέτρο:

"Πηγαίνει πρὶν ἀπὸ σᾶς στήν Γαλιλαία καί
σᾶς περιμένει· ἐκεῖ θά Τόν δῆτε, ὅπως σᾶς
εἶπε."

8 Καί ἐξελθοῦσαι ταχύ

ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου·

εἶχε δέ αὐτάς τρόμος καί ἔκστασις

καί οὐδενί οὐδέν εἶπον·

ἐφοβοῦντο γάρ.

Αὐτές βγήκαν κι ἔφυγαν γρήγορα
ἀπὸ τό μνημα

γεμαῖτες τρόμο καί δέος

καί σέ κανέναν δέν εἶπαν τίποτε,
γιατί ἦταν φοβισμένες.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἀπό 22 Σεπτεμβρίου ἕως 20 Νοεμβρίου

ᾠδος δ΄. ᾠδή α΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἀνοίξω τό στόμα μου
καί πληρωθήσεται Πνεύματος·
καί λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρὶ·
καί ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων·
καί ἄσω γηθόμενος ταύτης τά θαύματα.

ᾠδή γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τούς Σούς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καί ἄφθονος Πηγὴ,
διάσον συγκροτήσαντας
πνευματικόν στερέωσον
καί ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ᾠδή δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως
Σοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ Προφῆτης Ἀββακούμ
κατανοῶν ἐκραύγαζε·
Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

ᾠδή ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη τά σύμπαντα
ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ Σου,
Σύ γάρ, Ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ τόν ἐπὶ πάντων Θεόν

καί τέτοκας ἄχρονον Υἱόν
 παῖσι τοῖς ὕμνοῦσι Σε σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὦδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον
 τελοῦντες ἐορτήν οἱ θεόφρονες
 τῆς Θεομήτορος
 δεῦτε τάς χεῖρας κροτήσωμεν
 τόν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες
 παρά τόν Κτίσαντα, ἀλλά πυρός ἀπειλήν
 ἀνδρείως πατήσαντες
 χαίροντες ἔψαλλον.
 Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος
 καί Θεός εὐλογητός εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Ὦδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ
 ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο
 τότε μέν τυπούμενος, νῦν δέ ἐνεργούμενος·
 τήν οἰκουμένην ἅπασαν
 ἀγείρει ψάλλουσιν·
 Τόν Κύριον ὕμνεῖτε τά ἔργα,
 καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ'.

Καταβασία. Ὁ Εἰρμός.

Ἄπας γηγενῆς

σκιρτάτω τῷ πνεύματι
 λαμπαδουχούμενος.
 Πανηγυριζέτω δέ
 αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα
 τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος
 καὶ βοάτω, χαίροις παμμακάριστε
 Θεοτόκε, Ἄγνή, Ἄειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον ἐωθινόν β'

Τὸν λίθον θεωρήσασαι
 ἀποκεκυλισμένον

Μόλις τό λίθο εἶδανε
 νᾶν' ἀποκυλισμένος

αἱ μυροφόροι ἔχαιρον·
 εἶδον γάρ νεανίσκον

οἱ Μυροφόρες χάρηκαν
 γιὰτ' εἶδαν ἓνα Νέο

καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ·
 καί αὐτός ταύταις ἔφη·

νά κάθεται μέσ' στόν Τάφο
 καί σ' αὐτές νά μιλάη!

Ἴδού Χριστός ἐγήγερται·
 εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ
 τοῖς μαθηταῖς·

Δεῖτε! Ὁ Χριστός σηκώθηκε
 πᾶτε πεῖτε στόν Πέτρο,
 στοὺς Μαθητές·

Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας!
 Στό βουνό νά πᾶτε τῆς Γαλιλαίας!

ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται,
ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.
Ἐκεῖ θά σᾶς ἐμφανιστῇ
ὅπως σᾶς τό προεῖπε!

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ἦχος γ΄ Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ιεραρχῶν ἀκρότης,
καὶ Ἀθλοφόρων τὸ κλέος,
Φωκᾶ καὶ μέγας προστάτης,
τοῖς θαλαττεύουσι πέλων,
περίσωζε ἐκ κινδύνων,
τοὺς εὐφήμουϊντάς σε μάκαρ.

Θεοτοκίον ὁμοιον

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων,
καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην,
ἀποτεκουῖσα Παρθένε,
τοῦτον ἰκέτευε δεῖξαι,
τῆς δεξιᾶς παραστάτας,
μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Εἰς τοὺς Αἴνους

*Στιχηρὰ ἀναστάσιμα ὀκτώ
ἀπότῃν Ὀκτώηχο*

Δοξαστικὸν β΄ . Ἦχος β΄

Μετά μύρων προσελθούσαις
ταῖς περὶ τὴν Μαριάμ γυναιξί

Όταν οί γυναίκες
 πού ἦταν μαζί μέ τή Μαρία
 πήγανε μέ μῦρα στόν Τάφο
καί διαπορουμέναις
πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφέτου,
 καί ἐνῶ ἀποροῦσαν
 πῶς θά μπορούσαν νά ἐπιτύχουν
 αὐτό πού ποθοῦσαν,

ὠράθη ὁ λίθος μετηρμένος!
 εἶδαν τό λίθο μετακινήμένο!

Καί θεῖος νεανίας
καταστέλλων τόν θόρυβον
αὐτῶν τῆς ψυχῆς·

Κι ἕναν Ἄγγελο νά καθησυχάζη
 τήν ψυχική τους ταραχή!

Ἦγέρθη γάρ φησίν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος·
 Ἀναστήθηκε τούς λέει Ἰησοῦς ὁ Κύριος!
Διό κηρύξατε τοῖς κήρυξιν Αὐτοῦ μαθηταῖς
εἰς τήν Γαλιλαίαν δραμεῖν

Γι' αὐτό κηρύξετε
 στούς κήρυκες Μαθητές Του
 νά τρέξουνε στή Γαλιλαία

καί ὄψεσθαι Αὐτόν
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν
ὡς ζωοδότην καί Κύριον.
 καί νά Τόν δοῦν
 ἀναστημένο ἐκ νεκρῶν!
 Ὡς Ζωοδότην καί Κύριον!

**ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΤΑ ΑΝΤΙΦΩΝΑ**

**ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ
ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ**

Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον.

Ἦχος δ'

Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι
αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι
καί τήν προγονικήν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι,
τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον·
Ἐσκύλευται ὁ θάνατος,
ἠγέρθη Χριστός ὁ Θεός,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ἦχος δ'

Καί τρόπων μέτοχος, καί θρόνων διάδοχος,
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος,
τήν πράξιν εὗρες θεόπνευστε,
εἰς θεωρίας ἐπίβασιν·
διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας
ὀρθοτομῶν,
καί τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος,
Ἱερομάρτυς Φωκᾶ,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ...

Κοντάκιον

Ἦχος β΄

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
 μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε,
 μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,
 ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ,
 εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
 τῶν πιστῶν, κραυγαζόντων Σοι·
 Τάχυνον εἰς πρεσβείαν
 καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,
 ἢ προστατεύουσα αἰεί,
 Θεοτόκε, τῶν τιμώντων Σε.

**Ὁ εἰρμός τῆς εἰώδῃς
 τῆς Μ. Πέμπτης**

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης
 συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι
 τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων
 ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι
 ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο εὐαγγελιζόμενοι
 πᾶσιν εἰρήνην.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμός 103.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου Κύριε
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

**Πρός Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα. (16,13-24)**

Οἱ καλοὶ γεωργοὶ τῆς Ἐκκλησίας.
Νά τοὺς τιμᾶτε καὶ νά τοὺς ὑπακούετε.

Ἀδελφοί,

- 13 γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει,
Ἀδελφοί, ἀγρυπνεῖτε! Μένετε σταθεροὶ στήν
πίστη!
ἀνδρῖζεσθε, κραταιοῦσθε.
Νά εἴστε γενναῖοι καὶ δυνατοί!
- 14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.
Ὅλες τίς πράξεις σας νά τίς ἐμπνέει ἡ ἀγάπη.
- 15 Παρακαλῶ δέ ὑμᾶς ἀδελφοί:
Ἔχω νά σᾶς ζητήσω κάτι, ἀδελφοί:
οἶδατε τήν οἰκίαν Στεφανά,
γνωρίστε τήν οἰκογένεια τοῦ Στεφανά,
ὅτι ἐστίν ἀπαρχή τῆς Ἀχαΐας
πού ὑπῆρξαν ὁ πρῶτος καρπός τοῦ κηρύγματος
στήν Ἀχαΐα,
καί εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις
ἔταξαν ἑαυτούς·
κι ἀφιέρωσαν τόν ἑαυτό τους στήν ὑπηρεσία
τῶν πιστῶν,
- 16 ἵνα καί ὑμεῖς
ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις
γιά νά ὑποτάσσεστε κι ἐσεῖς σέ τέτοιους
ἀνθρώπους
καί παντί τῷ συνεργοῦντι
καί κοπιῶντι.

καθώς και σ' ὅποιον συνεργάζεται και
κοπιᾷζει μαζί τους.

**17 Χαίρω δέ ἐπί τῇ παρουσίᾳ
Στεφανᾶ και Φορτουνάτου
και Ἀχαϊκοῦ,**

Εἶμαι χαρούμενος γιατί βρίσκονται κοντά μου
ὁ Στεφανᾶς, ὁ Φορτουνάτος και ὁ Ἀχαϊκός,
ὅτι τό ὑμῶν ὑστέρημα
οὔτοι ἀνεπλήρωσαν·
γιατί αὐτοί μου ἀναπλήρωσαν τό κενό τῆς
ἀπουσίας σας.

**18 ἀνέπαυσαν γάρ τό ἐμόν πνεῦμα
και τό ὑμῶν.**

Μοῦ ξεκούρασαν τή ψυχή, ὅπως και τή δική
σας.

Ἐπιγινώσκετε οὖν τούς τοιούτους.

Νά ἀναγνωρίζετε λοιπόν αὐτούς τούς
ἀνθρώπους.

**19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς
αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας.**

Σᾶς στέλνουν χαιρετισμούς οἱ ἐκκλησίες τῆς
Ἀσίας.

Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλά

Πολλούς χριστιανικούς ἀσπασμούς σᾶς
στέλνουν

Ἀκύλλας και Πρίσκιλλα

σύν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

ὁ Ἀκύλλας και ἡ Πρίσκιλλα και ὅλη ἡ
ἐκκλησία πού συναθροίζεται σπίτι τους.

20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοί πάντες.

Σᾶς στέλνουν χαιρετισμούς ὅλοι οἱ ἀδελφοί.

Ἀσπάσασθε ἀλλήλους

ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

Χαιρετῆστε ὁ ἓνας τόν ἄλλο μέ ἀδελφικό
φίλημα.

21 Ὁ ἀσπασμός τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου.

Ὁ χαιρετισμός αὐτός γράφεται ἀπό μένα τόν
Παῦλο μέ τό ἴδιο μου τό χέρι.

22 Εἶ τις οὐ φιλεῖ

**τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
ἤτω ἀνάθεμα.**

Ὅποιος δέν ἀγαπάει τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό
ἅς εἶναι χωρισμένος ἀπό τό σῶμα τῆς
Ἐκκλησίας:

Μαράν ἀθά.

Μαρά ἀθά - ὁ Κύριος ἔρχεται!

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
μεθ' ὑμῶν.

Ἡ χάρη τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι
μαζί σας.

24 Ἡ ἀγάπη μου μετά πάντων ὑμῶν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀμήν.

Ὅλοι σας ἔχετε τήν ἀγάπη μου μέσα στό σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού μᾶς ἐνώνει. Ἀμήν.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ

Ἦχος δ'. Ψαλμός 44.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἐντεινε καί κατευοδοῦ καί βασίλευε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἠγάπησας δικαιοσύνην καί ἐμίσησας ἀνομίαν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

**ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ Α΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ**

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, 5,1-11.

**Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΛΕΙ ΤΟΣ ΠΡΩΤΟΥΣ
ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ**

**ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΑΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΝΑ ΑΛΙΕΥΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ**

Με τη θαυματουργική ἀλιεία,
τούς δείχνει ποιὰ εἶναι ἡ δική τους συμβολή
στό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου!
Ὅτι ὁ Ἰδιος εἶναι παρών καί συμπαραστέκεται
καί τούς βοηθᾷ καί ἐργάζεται μαζί τους
τό ἔργο πού τούς ἀναδέτει!

**ΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΕΡΓΟ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**

Τό περιστατικό τῆς κλήσεως τῶν
τεσσάρων πρώτων Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ
πού μᾶς διηγείται στό σημερινό Εὐαγγελικό
ἀνάγνωσμα ὁ Λουκᾶς, τό ἀναφέρουν καί οἱ
δύο ἄλλοι συνοπτικοί Εὐαγγελιστές, ὁ
Ματθαῖος (4, 18-22) καί ὁ Μᾶρκος (4,14-
15). Συνέβη ἀμέσως μετά τό Βάπτισμα καί

τή δοκιμασία τοῦ Ἰησοῦ ἀπό τό Διάβολο στήν ἔρημο. Ἡ σχετική περικοπή τοῦ Ματθαίου διαβάστηκε τήν ἐπόμενη Κυριακή μετά τήν Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων, στήν ἀρχή τῆς περιόδου τοῦ Ματθαίου ὅταν ἡ Ἐκκλησία παρουσιάζει τό Χριστό νά ἀρχίζει τό ἔργο Του. Τό πρῶτο λοιπόν μέλημα τοῦ Κυρίου εἶναι νά στρατολογήσῃ καί νά καταρτίσῃ Ἀποστόλους καί καλεῖ τούς τέσσερις πρώτους.

Ἄλλη σκηνή, ἄλλη φάση, τοῦ ἴδιου οὐσιαστικά περιστατικοῦ εἶναι αὐτή πού μᾶς διηγεῖται ὁ Λουκᾶς σήμερα.

Ἐνα ἄλλο παρόμοιο, ἀλλά διαφορετικό περιστατικό περιγράφει καί ὁ Ἰωάννης. Αὐτό ὅμως συνέβη μετά τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καί θά λέγαμε ὅτι εἶναι ἐπανάληψη τοῦ μαθήματος τῆς ἱεραποστολῆς, λίγο πρὶν ὁ Κύριος ἀποχωριστῇ τούς μαθητές Του, γιά νά τούς βεβαιώσῃ ὅτι τό ἔργο στό ὁποῖο τούς ἀποστέλλει, ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπό τή δική Του μυστική παρουσία, γιατί αὐτοί θά τό ἐκτελοῦν ὡς ἀπεσταλμένοι Του, ὑπακούοντες στό δικό Του Λόγο.

Στή σημερινή περικοπή τοῦ Λουκᾶ τούς ἐνθαρρύνει δείχνοντάς τους, ὅτι τό ἀποτέλεσμα τοῦ ἔργου τους εἶναι δικό Του θέμα.

Τό θέμα τῆς περικοπῆς εἶναι τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς! Ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας! Ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Ἱεραποστολή καί σωτηρία εἶναι ἔργο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, «τόν Ὅποιον ἀπέστειλε ὁ Πατήρ σωτῆρα τοῦ κόσμου!» (Αἴωάν. 4,140).

Ἡ περικοπή μέ τό περιστατικό τῆς θαυματουργικῆς ἀλιείας σέ συνδυασμό μέ τήν κλήση πού κάνει ὁ Χριστός στούς τέσσερις πρώτους μαθητές Του, θέλει νά πῆ, πώς ἡ ἱεραποστολή εἶναι πρωτίστως ἔργο δικό Του. Καί αὐτό εἶναι μιᾶ ἄλλη ἀκόμη ἀπόδειξη ὅτι ὁ Θεός τιμᾷ τόν ἄνθρωπο, γιατί τόν καλεῖ καί τόν κάνει συνεργάτη Του στή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων! Ὁ Χριστός εἶναι «ὁ Ἄγγελος τῆς Μεγάλης Βουλῆς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο, γιά νά φέρη τή σωτηρία καί τήν εἰρήνη»

Ἡ περικοπή παρουσιάζει τήν κλήση τῶν πρώτων μαθητῶν στό ἱεραποστολικό ἔργο καί ἀποκαλύπτει τό «μυστήριον», τό μυστικό τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου αὐτοῦ.

Τό ἔργο πού ἀνάθεσε στούς Ἀποστόλους Του ὁ Χριστός, νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο καί νά καλέσουν στή σωτηρία, διά τῆς Ἐκκλησίας, τούς ἀνθρώπους, δέν εἶναι ἔργο ἀνθρώπινο, δέν τό ἐργάζονται μόνοι τους οἱ Ἀπόστολοι. Εἶναι ἔργο, δωρεά, πράξη

εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ.

«Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία!

Καί ἐπί τόν λαόν σου ἡ εὐλογία σου!» (ψαλμ. 3,8). Οἱ Ἀπόστολοι πρέπει νά ἔχουν συνείδηση ὅτι ἐκτελοῦν τό ἔργο αὐτό, βασιζόμενοι ὄχι στίς δικές τους δυνάμεις, ἀλλά στή μυστική παρουσία καί δύναμη, τή συνέργεια τοῦ Κυρίου. Ἡ ἐντολή τῆς ἀποστολῆς ἐμπεριέχει καί τή δύναμη τῆ ἐκτελέσεώς της. Ὅταν τοὺς ἀπέστειλε στόν κόσμο μετά τήν Ἀνάστασή Του, τοὺς διεβεβαίωσε μέ τοῦτα τά λόγια:

«Πηγαίνετε λοιπόν νά διδάξετε ὅλα τά ἔθνη, βαπτίζοντάς τους στό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί διδάξετε τους νά τηροῦν ὅλες τίς ἐντολές πού σᾶς ἔδωσα. Ἐγώ θά εἶμαι μαζί σας πάντα ὡς τή συντέλεια τοῦ κόσμου. Ἀμήν. (Ματθ. 28,19-20)

Ἀπό τήν πρώτη στιγμή λοιπόν, πού τοὺς καλεῖ στό ἀποστολικό ἔργο, τοὺς βεβαιώνει ὅτι ὁ Ἰδιος θά εἶναι μαζί τους στό ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ καί τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων καί αὐτοί θά εἶναι τά χαρισματικά ὄργανά Του.

Ἐγώ θά εἶμαι μαζί σας, ὅπως ἤμουν καί μέ τό Μωυσῆ, ὅταν τοῦ ἀνέθεσα τήν ἐντολή νά ἐλευθερώσῃ τό λαό μου ἀπό τή δουλεία τῆς Αἰγύπτου!

Στόν ἴδιο λόγο Του πρὸς τοὺς Μαθητές Του, πού διασώζει ὁ Μᾶρκος στό τελευταῖο κεφ. τοῦ Εὐαγγελίου του, ἀναφέρει τὰ σημεῖα πού θά ἀκολουθήσουν, τὰ σημεῖα τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ, μέ τὰ ὁποῖα θά ἐπικυρώνεται τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων. Τά «σημεῖα» αὐτά πού συνοδεύουν τήν ἀποστολή καί ἐπαληθεύουν τό λόγο τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ, βεβαιώνει ὅτι καί στό ἱεραποστολικό ἔργο πού ἀνέθεσε στοὺς Μαθητές Του νά συνεχίσουν, ὁ Χριστός εἶναι κι ὁ ἴδιος μυστικά παρών, καί Αὐτός, μέ τή δική Του δύναμη, τοὺς δυναμώνει νά τό ἐκτελοῦν.

Τό εἶπε ἄλλωστε ὁ Θεός καθαρά στό Μωϋσῆ, ὅταν τοῦ ἀνέθεσε τή δύσκολη ἀποστολή, νά ἐλευθερώσει τό λαό Του ἀπό τή σκλαβιά τῆς Αἰγύπτου καί νά τόν ὀδηγήσει στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

Τότε ὁ Μωϋσῆς εἶπε στό Θεό: «Ἄν δέν συμπορεύεσαι μαζί μας, μή μᾶς ξεσηκώνεις ἀπό δῶ. Καί ὁ Θεός τοῦ ἀπάντησε: **«Αὐτός προπορεύσωμαί σου καί καταπαύσω σε.»** Καί φάνηκε ὀλοφάνερα στήν δύσκολη πορεία τους πῶς ἦταν μαζί τους, προπορευόμενος, συμπαριστάμενος καί ἀκολουθώντας τους ὡς ὀπισθοφυλακή καί φρουρά τους.

Ὁ ἴδιος δέ ὁ Χριστός εἶπε στοὺς Μαθητάς Του νά μή φοβοῦνται ὅταν θά τοὺς

ὁδηγοῦν γιά ἀπολογία μπροστά σέ δικαστήρια: «Ἰδοῦ Ἐγώ μεθ' ὑμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας» «Οὐ γάρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες, ἀλλά τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τό λαλοῦν ἐν ὑμῖν». (Ματ. 10, 20. Μάρκου 13,11).

Ἐκεῖνος ἐργάζεται διά τῶν Ἀποστόλων Του τή σωτηρία τοῦ κόσμου. Ὅργανά Του, μέλη τοῦ σώματός Του εἶναι οἱ Ἱεραπόστολοι, οἱ ἱεροί Ποιμένες, οἱ Μάρτυρες Του. Ἐκεῖνος συμπαρίσταται καί πάσχει στά βάσανα καί τίς θλίψεις τῶν Μαρτύρων καί οἱ Μάρτυρες «ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνίζονται σώμασιν».

Ὅταν ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς καταγράφη τίς τελικές ὁδηγίες τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς Ἀποστόλους μετὰ τήν ἀνάστασή Του γιά τό ἔργο τους, τοὺς θεβαιώνει: «καί ἰδοῦ Ἐγώ ἀποπέλλω τήν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός Μου ἐφ' ὑμᾶς, ὑμεῖς δέ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὔ ἐνδύσηθε δύναμιν ἐξ ὕψους (Λουκ. 24,48).

Καί κλείνει ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος τό Εὐαγγέλιο μέ τή φράση: «Ἐκεῖνοι δέ – οἱ μαθηταί – ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καί τόν λόγον θεβαιοῦντος διά τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.» (Μαρ. 16, 19-20).

Ὅλες αὐτές τίς διαβεβαιώσεις τοῦ Χριστοῦ, τοὺς τίς ἔδειξε χειροπιαστά μέ τό ἄλλο ἐκεῖνο παρόμοιο περιστατικό, μέ τό ὅποιο

κλείνει τό Ευαγγέλιό του ὁ Ἰωάννης! Εἶναι ἡ θαυματουργική ἐκείνη ἀλιεία τῶν ἐπτὰ Ἀποστόλων, ἓνα πρωῖνό στή θάλασσα τῆς Γαλιλαίας μετά τήν Ἀνάσταση, ὅταν τούς εἶπε νά ρίξουν στά δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τό δίχτυον (10^ο Ἑωθινό, Ἰω. 21, 1-14).

Ὅταν δέ, ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς καταγράφει τήν πείρα τῶν Ἀποστόλων ἀπό τά πρῶτα βήματα τοῦ ἔργου τους στά Ἱεροσόλυμα, λέει ὅτι: **«ὁ δέ Κύριος προσετίθει τούς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ Ἐκκλησίᾳ»** (Πράξ. 2,47).

Τό ἔργο ὅμως τῶν Ἀποστόλων ἔχουν ἀναλάβει μέ τό βάπτισμά τους ὅλοι οἱ χριστιανοί! Ὅλοι ὡς μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, συνεχίζουν ἐπί γῆς τήν ἀποστολή τοῦ Χριστοῦ, «τόν Ὅποῖον ἔστειλε ὁ Πατήρ Σωτήρα τοῦ κόσμου!» Μέ τό Βάπτισμα ἔγιναν μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀπεσταλμένη τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο! Στό σύμβολο τῆς Πίστεώς μας ὁμολογοῦμε κάθε φορά καί διακηρύττομε ὅτι πιστεύομε **«Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν!»**

Ὅλοι λοιπόν ὅσοι ἔχομε βαπτιστῆ καί εἴμαστε, παραμένομε ἐνωμένοι μέ τό Χριστό, τό Νέο Ἀδάμ, ἔχομε χρέος νά συμμετέχωμε ἐνεργά στό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς καί τῆς

σωτηρίας του κόσμου, και πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπ' όψη μας τό σημερινό μήνυμα του Ευαγγελίου.

Ὁ λόγος Του σημαίνει ὅτι ἡ ἐπιτυχία καί καρποφορία τῆς ἐργασίας μας εἶναι ἔργο τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου τοῦ ἀμπελῶνα! Ἐμεῖς εἴμαστε ὄργανα τοῦ Χριστοῦ, ἀπόστολοί Του! Αὐτός ὁ Ἰδιος εἶναι μαζί μας κάθε φορά πού κάνομε κάποια ἱεραποστολική προσπάθεια, νά καλέσωμε στή σωτηρία ἕναν ἄνθρωπο! Ἡ ἐπιτυχία μας εἶναι θέμα δικό Του.

Ἀπομένει, ἀδελφοί, μόνο νά συνειδητοποιήσωμε ὅτι κι ἐμεῖς εἴμαστε ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου καί ὅτι ἡ σωτηρία τῶν ἄλλων εἶναι ἔργο πού τό ἔχει ἀναθέσει καί στόν καθένα ἀπό μᾶς ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός!

Στήν ἑναρξή λοιπόν τῆς νέας περιόδου τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου της, ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά μελετήσωμε τό θέμα: Ποιό εἶναι τό μυστικό τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου, τό ὁποῖο μᾶς καλεῖ ὁ Χριστός νά ἀναλάβωμε!

Ἐμεῖς βέβαια καλούμεθα νά συνειδητοποιήσωμε τήν κλήση μας, νά γίνωμε μαθητές καί ἀπόστολοί Του. Ἀλλά δέν πρέπει νά λησμονοῦμε ὅτι τό ἔργο αὐτό εἶναι ἔργο τῆς Θείας Χάριτος! Ὁ Ἰδιος ὁ Θεός εἶναι

μαζί με τούς Ἀποστόλους, τούς ἀκολουθεῖ
καί τούς συμπαραστέκεται καί εὐλογεῖ τό
ἔργο τους καί καρποφορεῖ. Δέν πρέπει λοιπόν
νά τρομάζουμε γιά τή δική μας ἀδυναμία,
ἀλλά νά πιστεύουμε ὅτι εἴμαστε ἀπόστολοι
τοῦ Χριστοῦ, ὀπλισμένοι μέ τή δύναμή Του,
εἴμαστε ἀπλά ἅγια ἐργαλεῖα στά χέρια Του.
Ἐμεῖ θά ἀφήνωμε τόν ἑαυτό μας νά μᾶς
χρησιμοποιῇ ὡς ἐργαλεῖα Του, ὡς ὄργανά
Του, ὁ Χριστός! Αὐτό ἄλλως τε εἶναι ἡ
μεγάλη ἀμοιβή μας! Ὅτι μᾶς προσλαμβάνει
στό ἔργο Του καί μᾶς ἀγιάζει! Μᾶς καάνει
ὄργανά Του!

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός

**καί μετά τήν ὀλόκληρωση τῆς ἀποστολῆς
Του στόν κόσμο,**

**καί τήν ἀνάληψή Του στούς οὐρανοῦς,
συνεχίζει**

**τήν ἀποστολή καί τό ἔργο Του στή γῆ,
διά τῆς Ἐκκλησίας.**

**Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός
εἰς τούς αἰῶνας παρατεινόμενος!**

**Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός βοηθᾷ,
συνεργεῖ μέ τούς Ἀπεσταλμένους Του,
πού συνεχίζουν τό ἔργο Του.**

Συνεργάζεται δηλαδή μέ μᾶς, τούς
σημερινούς χριστιανούς πού εἴμαστε μέλη
τῆς «Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί
Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας»

Από τήν ἀρχή τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τῆς σωτηρίας, ὁ Θεός σέβεται τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου καί τόν καλεῖ ἐλεύθερα νά συμφωνήσῃ καί νά συνεργαστῇ μαζί Του, γιά τή σωτηρία του. Ὅταν συνάπτῃ, ὅταν παραδίδει τήν Παλαιά Διαθήκη στό Λαό Του, λέει: «Ἐάν θέλητε καί εἰσακούσητέ Μου, τά ἀγαθά τῆς γῆς φάγεσθε!» Ἐλεύθερα μᾶς καλεῖ!

Καί στήν ἐποχή τῆς Καινῆς Διαθήκης, πάλι ὁ Θεός κινεῖται πρῶτος γιά τήν ὀλοκλήρωση τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων μέ τήν ἀποστολή τοῦ Υἱοῦ Του στόν κόσμο. Δική του πρωτοβουλία εἶναι ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί ὅλο τό λυτρωτικό ἔργο Του: ἡ διδασκαλία, τά σημεῖα τῶν θαυμάτων, πού δείχνουν τήν ἀγάπη καί τή δύναμή Του, ἡ σταύρωση, ἡ ἀνάσταση, ἡ ἀνάληψή Του, ἡ ἀποστολή τοῦ Παρακλήτου καί ἡ ἐπαναφορά τῆ ἀνθρωπίνης φύσεως στούς οὐρανοῦς μέ τήν ἀνάληψη!

Τό κάλεσμα τοῦ Υἱοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι κάλεσμα ἐλευθερίας:

«Ὅστις θέλει ὀπίσω Μου ἔλθειν!»

«Δεῦτε πρὸς Με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι καὶ γὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς!»

Ὁ Θεός λοιπόν καλεῖ πρῶτος! Καί καλεῖ ἀπό ἀγάπη, γιά νά μεταδώσῃ τή μακαριότητα τῆς θείας ζωῆς Του.

Ὁ ἴδιος ὁ Θεός μόνος Του δέν μπορεῖ νά σώση τόν ἄνθρωπο, ἐάν ὁ ἄνθρωπος δέν τό θέλη, διότι εἶναι Θεός τῆς ἐλευθερίας καί δεσμεύεται ἀπό τήν ἐλευθερία πού ἔχει δώσει στό πλάσμα Του. Ἡ πηγὴ προσφέρει τό νερό. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως πού διψᾷ, πρέπει νά τρέξῃ νά τό ἀντλήσῃ. Γιά νά ὀλοκληρωθῇ ἡ σωτηρία μας, πρέπει νά θελήσωμε νά συμβάλωμε καί ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ἔστω κι ἂν ἡ συμβολή μας εἶναι μικρή, ἔστω καί ἂν συμβάλωμε μέ τίς μικρές μας προσπάθειες. Γιά τὴ σωτηρία μας κι αὐτό τό μικρό ἔχει ἀξία. Γιά παράδειγμα, ὅταν ὁ Χριστός θεραπεύει τόν παράλυτο, τοῦ ζητᾷ τό ἐλάχιστο πού μπορεῖ νά προσφέρει, τὴ θέλησή του. «Θέλεις νά γίνῃς καλά;» Ὄταν ἀνασταίνει τό Λάζαρο, ζητᾷ ἀπό τοὺς φίλους του νά ἀποκυλίσουν τὴν πέτρα πού σκεπάζει τὴν εἴσοδο τοῦ τάφου. Οἱ ἄνθρωποι σηκώνουν τὴν πέτρα καί ὁ Θεός σηκώνει τόν νεκρό. Ὄταν ὁ πατέρας φέρνει τό ἄρρωστο παιδί του στοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ καί παραπονεῖται στὸν Χριστό ὅτι δέν μπόρεσαν νά τό θεραπεύσουν, ὁ Χριστός τόν ἐρωτᾷ: «Ἄν μπορεῖς νά πιστέψῃς, ὅλα εἶναι δυνατὰ σ' αὐτόν πού πιστεύει.» Κι ὅταν πάλι οἱ τέσσερις φίλοι ἐνὸς ἀρρώστου ἀνοίγουν τὴν ὀροφή τοῦ σπιτιοῦ γιά νά κατεβάσουν τόν φίλο τους μπροστὰ στό Χριστό, ὁ Χριστός βλέπει τὴν πίστη τους καί τόν θεραπεύει. Ἡ σωτηρί-

α του ανθρώπου χρειάζεται πρώτα τη βοήθεια του Θεού κι έπειτα τη συνεργασία του ανθρώπου.

Αυτή τη βοήθεια ήλθε να προσφέρει στον άνθρωπο ο Υιός και Λόγος του Θεού, για αυτό ντύθηκε την ανθρώπινη φύση και ήλθε κοντά μας. Για να πάρη επάνω Του ολόκληρη την ανθρωπότητα με τις αμαρτίες της, να την αγιάση, και να της δώση τη δύναμή Του, ή να εργαστή ο Ίδιος για λογαριασμό της τη σωτηρία της.

Ο Κύριός μας Ίησους Χριστός είναι Φιλάνθρωπος Σωτήρας!

Ποιά είναι η ανθρώπινη συμβολή στό έργο της σωτηρίας;

Είπαμε ήδη ότι η σωτηρία είναι αποτέλεσμα της συνεργασίας δύο παραγόντων, του Θεού και του ανθρώπου.

Ο Παντοδύναμος Θεός μπορεί και κατεβαίνει και αναζητά τον άνθρωπο και του απλώνει τό χέρι!

Ο άνθρωπος όμως είναι ελεύθερος να δεχτή ή να απορρίψη τό κάλεσμα του Θεού!

Μόνος Του ο Παντοδύναμος Θεός δέν μπορεί να σώση τον άνθρωπο, εάν ο άνθρωπος δέν θέλει να σωθή!

Αυτός είναι ο κανόνας. Υπάρχουν όμως και εξαιρέσεις, όπως ή περίπτωση του Φαρισαίου Σαύλου, του διώκτη, πού

καλεῖται καί γίνεται «θεόκλητος», «κλητός Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διά θελήματος Θεοῦ!».

Ὁ κανόνας ὥστόσο εἶναι νά θέλῃ καί ὁ ἄνθρωπος νά σωθῆ καί νά πιάσῃ τό χέρι τοῦ Θεοῦ πού τοῦ προσφέρεται!

Ὁ Θεός προσφέρει τή δύναμη καί ὁ ἄνθρωπος τή θέληση.

Ὁ ἄνθρωπος πάλι μόνος του, μέ τίς δυνάμεις πού τοῦ ἀπέμειναν μετά τήν πτώση, δέν μπορεῖ νά σωθῆ, ὅσο κι ἂν θέλῃ, χωρίς τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Χρειάζεται ἀπαραιτήτως ἡ συνδρομή, ἡ συνεργία καί τῶν δύο μερῶν. Αὐτό βεβαιώνει ἄλλως τε ἡ Ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος.

Οἱ ἄνθρωποι μόνο συμφορές καί καταστροφές μποροῦν νά κατορθώσουν.

Αὐτό δέν μπορεῖ νά τό παραδεχτῆ ὁ ἀνθρώπινος ἐγωισμός καί ἡ ὑπεροψία τῶν Πολιτικῶν! Καί παρ' ὅλες τίς ἀποτυχίες τους, δέν θέλουν νά παραδεχτοῦν τήν ἀδυναμία τους καί νά ζητήσουν τή βοήθεια καί τή γνώση τῆς Ἐκκλησίας, διά τῆς ὁποίας ἐνεργεῖ ὁ Θεός, καί τούς προσφέρει δωρεάν τή τή βοήθειά Του!

Ὁ λόγος πού ἀρνοῦνται νά παρακαλέσουν τό Θεό, εἶναι γιατί δέν θέλουν νά συμμορφωθοῦν μέ τό θέλημά Του. Ὁ ἐγωισμός τους δέν τούς ἀφήνει νά

παραδεχτοῦν ἕναν κυβερνήτη τοῦ κόσμου πάνω ἀπό αὐτούς. Εἶναι μεθυσμένοι ἀπό τή δύναμή τους καί ἀρνοῦνται τό Θεό καί δέν μποροῦν νά κατανοήσουν τίς καταστροφές πού φέρνουν.

Παρά ταῦτα ὅμως, ὁ Θεός κάνει πάντα πρῶτος τήν ἀρχή. «Ἐρχεται πρὸς ἡμᾶς!» καί μᾶς καλεῖ:

«Χωρίς Ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.»

Πρέπει νά θέλουμε καί νά παραδοθοῦμε στή σωτηρία!

Χρειάζεται ἀπαραιτήτως ἡ συνδρομή, ἡ συνεργία καί τῶν δύο μερῶν. Αὐτό ἀκριβῶς προβλέπει καί ἡ βασική θέση τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀρχική θέση τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας, πού εἶναι ἡ σύναψη τόσο τῆς Παλαιᾶς, ὅσο καί τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ἡ Διαθήκη εἶναι συνθήκη – Δωρεά σωτηρίας, προσφορά τοῦ Θεοῦ στά παιδιά Του μέ ὄρο τήν τήρηση τοῦ θελήματός Του, τήν ὁποῖαν ἐλεύθερα ἀποδέχονται ἢ ἀρνοῦνται τά παιδιά Του. Εἶναι μιά συμφωνία συνεργασίας Θεοῦ καί ἀνθρώπων. Ὁ Θεός βέβαια καταβάλλει τό πολύ καί ὁ ἄνθρωπος τό λίγο. Μά κι αὐτό τό λίγο εἶναι ἀπαραίτητο.

Τό πόσο καί πῶς συμβάλλει ὁ Θεός στή σωτηρία μας, τό εἶδαμε μέ τήν εὐκαιρία τῶν Βιβλικῶν Ἀναγνωσμάτων τῆς προηγούμενης Κυριακῆς, τῆς Κυριακῆς μετά τήν Ὑψωσιν:

«Οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων Νόμου, εἰ μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ!»

«Ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παρδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ!»

«Ὅστις θέλει ὀπίσω Μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω Μοι!» καὶ κάποτε ἄλλοτε (Ματθ. 11,28.) ὁ Κύριος διετύπωσε τὴν ἴδια πρόσκληση μὲ ἐλαφρῶς διαφορετικά λόγια! «Δεῦτε πρὸς Με πάντε οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.»

Στό σημερινό Εὐαγγέλιο, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός μᾶς δείχνει ποιός εἶναι ὁ δρόμος τῆς πίστεως, τό «ἐν πίστει ζῶ», πού λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, μὲ τὸν ὁποῖον μπορεῖ νά βοηθήσῃ ὁ ἄνθρωπος στή σωτηρία του. Αὐτόν τόν δείχνει ἡ ὑπακοή τοῦ Πέτρου στό λόγο τοῦ Χριστοῦ, παρά τή δική του νόμη! Χρειάζεται ἀποστολική συνείδηση! Ὅτι εἶμαι ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκτελῶ τό θέλημά Του μὲ ὑπακοή καὶ ἐμπιστόσύνη στόν Ἰδιο! «Ἐπί τῷ ῥήματί Σου χαλάσω τό δίχτυον!» Τό ἀποτέλεσμα εἶναι δική Του εὐθύνη! Δική μου εἶναι νά ὑπακούσω σστά!

Ἡ ζωντανή,

ἀλλά μυστική παρουσία τοῦ Θεοῦ

στή ζωή τοῦ πιστοῦ καί τοῦ κόσμου!

Ὁ Θεός χρειάζεται Ἀποστόλους, ἐργάτες Του, γιά νά σώση τόν κόσμο! Καί πάλι ὅμως, ἡ καρποφορία τοῦ ἔργου τους, δέν εἶναι κατόρθωμα τῶν Ἀποστόλων, ἤ τῶν διαδόχων τους, τῶν Ἱερῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐπιτυχία τους χρειάζεται μόνο τήν ὑπακοή τους στό λόγο τοῦ Χριστοῦ!

Τό μυστικό δηλαδή τῆς ἐπιτυχίας εἶναι ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ· ἡ μυστική παρουσία Του στή ζωή καί τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων Του.

Μετά τήν Ἀνάστασή Του, ὅταν ὁ Κύριος θά ἀποστείλῃ στόν κόσμο τούς Μαθητές Του, θά τοὺς τό πῆ ξεκάθαρα! «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλάμην ὑμῖν.

Καί ἰδοὺ Ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμί πάσας τά ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.» (Ματ. 28, 19-20).

**«Πῶς συμβάλλει ὁ ἄνθρωπος
στό ἔργο τῆς σωτηρίας του»;**

Αὐτό πού δείχνει σήμερα ὁ Κύριος στοὺς Ἀποστόλους Του, εἶναι ὅτι ἡ ἀπόδοση τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου τους δέν θά εἶναι κατόρθωμα τῆς δικῆς τους δυνάμεως, ἀλλά τῆς

μυστικῆς, δυνάμεως καί παρουσίας τοῦ Χριστοῦ.

Κι αὐτό ἀκόμη τό θετικό ἔργο, μέ τό ὁποῖον συμβάλλουν οἱ ἄνθρωποι στή σωτηρία τους, δέν καρποφορεῖ ἐάν δέν τό εὐλογῆση ὁ ἱδιος ὁ Κύριος. Δικό Του εἶναι τό ἔργο τῆς σωτηρίας. «**Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καί ἐπί τόν λαόν Σου ἡ εὐλογία Σου.**» (Ψαλ. 3,8.)

Γι' αὐτό καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅταν θά μιλάη γιά τό ἔργο του καί θά τονίζη ὅτι περισσότερο ἀπ' ὅλους ἐκοπίασε, θά προσθέσῃ: «**Οὐκ ἐγώ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σύν ἐμοί.**» (Α' Κορ. 15,10). Ἄν ὁ ἀπόστολος δέν εἶναι γνήσιος ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά εἶναι ψευδαπόστολος, δηλαδή δέν εἶναι πρόθυμος νά θυσιάσῃ γιά τό Χριστό, νά ὑποστῇ θλίψεις καί διωγμούς καί θάνατο, τό ἔργο του δέν θά καρποφορήσῃ σωτηρία!

Ἡ συμβολή τῶν ἀνθρώπων πού πίστεψαν στό Θεό καί δέχτηκαν τό κάλεσμά Του καί στρατεύτηκαν στό ἔργο τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας, ἡ συμβολή δηλαδή τῶν Ἀποστόλων στό ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ, καρποφορεῖ καί προάγει τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, ὄχι μέ τίς ἀνθρώπινες δυνάμεις, ἀλλά μέ τή βοήθεια τοῦ ζῶντος Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Πρὶν ἀπό κάθε ἔργο πού ἀρχινᾶμε στή ζωή μας πρέπει νά ζητοῦμε τήν εὐλογία τῶν

Θεοῦ. «**Επί τῷ ῥήματί Σου, Κύριε, χαλάσω τό δίκτυον!**» Κοπιάζεις ἔτσι κι ἀλλοιῶς στή ζωή σου, ἀλλά ὁ κόπος σου χωρίς τήν εὐλογία, τή «συνέργεια» τοῦ Θεοῦ πάει χαμένος! «**Χωρίς Ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν!**»

Γι'αὐτό σέ κάθε ἀγιασμό διάβάζουμε λόγο Θεοῦ. Γιατί κάθε ἔργο μας «**Ἀγιάζεται γάρ διά λόγου Θεοῦ καί ἐντεύξεως**». Τό σημερινό εὐαγγέλιο δείχνει γιατί πρέπει νά κάνουμε τόν ἀγιασμό στήν ἀρχή κάθε ἐργασίας μας! Ἴσως πρέπει νά μπῆ ἡ περικοπή στόν ἀγιασμό ἐπί τῇ ἐνάρξει πάσης ἐργασίας.

Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός εἶναι παρών καί συνεργάζεται μέ τούς ἀποστόλους στό ἔργο τους καί ἀξιοποιεῖ τούς κόπους τους, τίς προσπάθειές τους, τά βάσανα καί τά μαρτύριά τους, ἀκόμη καί τό θάνατό τους.

Τό ἴδιο ἄλλωστε συμβαίνει καί στήν ἰδιωτική μας ζωή. Ἡ προκοπή καί ἡ ἐπιτυχία μας ἐξαρτᾶται ἀπό τή πίστη μας πρὸς Αὐτόν καί τόν οὐσιαστικό σύνδεσμό μας μέ τήν μυστική παρουσία Του. Αὐτός προωθεῖ τή ζωή μας στήν ἐπιτυχία καί τή σωτηρία.

Τό ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι λοιπόν πρωτίστως καί θεμελιωδῶς ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ καρποφορία τῶν κόπων τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ καί ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου δέν εἶναι ἔργο μόνο ἀνθρώπινο,

ἀλλά ἐξαρτᾶται ἀπό τῆ δικῆ Του χάρη. Μέσα του κρύβει τό μυστικό τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τῆ δύναμη τοῦ ἀποστέλλοντος Κυρίου. Οἱ Ἀπόστολοι πρέπει νά ἔχουν συνείδηση ὅτι ἐκτελοῦν τό ἔργο αὐτό, βασιζόμενοι ὄχι στίς δικές τους δυνάμεις, ἀλλά στή μυστική παρουσία καί δύναμη τοῦ Χριστοῦ, στή συνέργεια τοῦ Κυρίου.

Θά κλείσω τό σημερινό κήρυγμα μέ μιᾶ προσευχή πού πρέπει νά τή λέμε ὅλοι κάθε φορά πού ἐπιχειροῦμε νά ἐκτελέσωμε ἕνα ἔργο τοῦ Θεοῦ!

«Σοί παρακατατιθέμεθα τήν ζωήν ἡμῶν ἅπασαν καί τήν ἐλπίδα Δέσποτα Φιλάνθρωπε, καί παρακαλοῦμεν Σε καί δόμεθα καί ἱκετεύομεν...» Ἔλα κοντά μας νά μάς βοηθήσης νά ἐργαστοῦμε μέ τή δύναμή Σου, αὐτό τό ἔργο πού γιά μάς εἶναι ἀδύνατο! Εὐλόγησε τά ἔργα μας νά καρποφοροῦν καί σῶσε κι ἐμαῶς στή Βασιλεία Σου.

- 1 **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστῶς ὁ Ἰησοῦς
παρά τήν λίμνην Γεννησαρέτ,
2 εἶδε δύο πλοῖα, ἐστῶτα παρά τήν λίμνην
οἱ δέ ἀλιεῖς ἀποθάντες ἀπ' αὐτῶν,
ἀπέπλυναν τά δίκτυα.

Ἐκεῖνο τόν καιρό καθῶς στεκόταν ὁ Ἰησοῦς
στήν ὄχθη τῆς λίμνης Γεννησαρέτ,
εἶδε δύο ψαροκάϊκα στήν ἄκρη τῆς λίμνης.

Οἱ ψαράδες εἶχαν κατεβεῖ ἀπ' αὐτά καί
ἔπλεναν τά δίχτυα.

- 3 Ἐμβάς δέ εἰς ἓν τῶν πλοίων,
ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος,
ἠρώτησεν αὐτόν
ἀπό τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον
καί καθίσας,
ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

Ἀνέβηκε λοιπόν σ' ἓνα ἀπό τά ψαροκάϊκα, πού
ἦταν τοῦ Σίμονα,
καί τόν παρεκάλεσε νά τραβηχτῆ λίγο ἀπό τήν
ξηρά καί ἀφοῦ κάθισε στό ψαροκάϊκο, δίδασκε
ἀπ' αὐτό τά πλήθη.

- 4 Ὡς δέ ἐπαύσατο λαλῶν
εἶπε πρὸς τόν Σίμονα·
-Ἐπανάγαγε εἰς τό βάθος
καί χαλάσατε τά δίχτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

- 5 Καί ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν Αὐτῷ·
-Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτός
κοπιάσαντες, οὐδέν ἐλάβομεν
ἐπὶ δέ τῷ ῥήματί Σου
χαλάσω τό δίχτυον.

Ὅταν τέλειωσε τήν ὁμιλία Του, εἶπε στόν
Σίμονα: Πήγαινε στά βαδιά καί ρίξτε τά
δίχτυα σας γιά ψάρεμα.

Ὁ Σίμων Τοῦ ἀποκρίθηκε:

Διδάσκαλε, ὅλη τή νύχτα παιδευόμεσταν καί
δέν πιάσαμε τίποτε·

χάρις στό λόγο Σου ὅμως, θά ρίξω τό δίχτυ.

6 **Καί τοῦτο ποιήσαντες,**
 συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολῦ·
 διερρήγνυτο δέ τό δίκτυον αὐτῶν.

7 **Καί κατένευσαν τοῖς μετόχοις**
 τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ,
 τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς·
καί ἦλθον
καί ἐπλησαν ἀμφοτέρα τά πλοῖα,
ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

Καί ἀφοῦ τό ἕκαμαν αὐτό, ἔπιασαν πάρα
 πολλά ψάρια, τόσα πού ἄρχισε νά σχιζεται τό
 δίχτυ τους.

Εἶδοποίησαν λοιπόν μέ νεύματα τούς
 συνεταίρους τους, πού ἦταν στό ἄλλο πλοῖο, νά
 ἔρθουν νά τούς βοηθήσουν.

Ἐκεῖνοι ἦρθαν καί γέμισαν καί τά δύο τά
 ψαροκάϊκα σέ σημεῖο πού νά κινδυνεύουν νά
 βυθιστοῦν.

8 **Ἰδὼν δέ Σίμων Πέτρος,**
προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων·
-Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ
ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε.

9 **Θάμβος γάρ περιέσχεν αὐτόν**
καί πάντα τούς σύν αὐτῷ,
ἐπί τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον·
 10 **ὁμοίως δέ καί Ἰάκωβον καί Ἰωάννην,**
υἱούς Ζεβεδαίου,
οἳ ἦσαν κοινωνοί τῷ Σίμωνι.

Ὅταν ὁ Σίμων Πέτρος εἶδε τί ἔγινε, ἔπεσε στά
γόνατα τοῦ Ἰησοῦ καί Τοῦ εἶπε:

Βγές ἀπό τό καίκι μου, Κύριε, γιατί εἶμαι
ἄνθρωπος ἁμαρτωλός.

Αὐτά τά εἶπε γιατί εἶχε κυριευτεῖ ἀπό δέος,
αὐτός καί ὅλοι ὅσοι ἦταν μαζί του,
γιά τά πολλά ψάρια πού εἶχαν πιάσει.

Τό ἴδιο συνέβη καί μέ τόν Ἰάκωβο καί τόν
Ἰωάννη, τούς γιούς τοῦ Ζεβεδαίου, πού ἦταν
συνεργάτες τοῦ Σίμωνα.

Καί εἶπε πρὸς τόν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς·
- Μή φοβοῦ·

ἀπό τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν.

11 **Καί καταγαγόντες τά πλοῖα ἐπὶ τήν γῆν,**
ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν Αὐτῷ.

Ὁ Ἰησοῦς τότε εἶπε στό Σίμωνα: Μή φοβᾶσαι,
ἀπό τώρα θά ψαρεύης ἀνθρώπους.

Ὑστερα, ἀφοῦ τράβηξαν τά ψαροκαίικα στή
στεριά, ἄφησαν τά πάντα καί Τόν
ἀκολούθησαν.

* * * * *

Παραθέτομε ἐδῶ τὴν ἀποστολικὴν περικοπὴν τῆς ΙΗ΄ Κυριακῆς, ἣ ὁποία ἦταν ἀρχικὰ συνδεδεμένη μετὰ τὴν εὐαγγελικὴν περικοπὴν τῆς Α΄ Κυριακῆς Λουκᾶ.

Προκείμενον. Ήχος α΄. Ψαλμός 32.

Γένοιτο, Κύριε, τό ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς.

22

Ἄγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

1

**Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα.**

(9,6-11)

Ἀδελφοί,

6 ὁ σπεύρων φειδομένως,
φειδομένως καὶ θερίσει·
καὶ ὁ σπεύρων ἐπ' εὐλογίαις,
ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει.

Ἀδελφοί, ὅποιος σπέρνει μετὰ τσιγγουνιά
θά θερίσῃ φτωχικὴν σοδειά·
καὶ ὅποιος σπέρνει ἀπλόχερα
θά θερίσῃ πλούσια.

7 Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ·
μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης·
ἰλαρόν γάρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

Ὁ καθένας ἅς δίδῃ
κατὰ τὴν προαίρεσιν τῆς καρδιᾶς του.

Ὅχι μετὰ λύπην ἢ ἐπειδὴ ἐξαναγκάζεται.

Αὐτόν ποῦ ἔλθει μετὰ γλυκύτητα
ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

8 Δυνατός δέ ὁ Θεός

8

- πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς,
 ἵνα ἐν παντί πάντοτε
 πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες
 περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν·
- 9 καθὼς γέγραπται·
 ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν·
 ἡ δικαιοσύνη Αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
 Καί μπορεί ὁ Θεός νά σᾶς χορηγήσῃ
 πλουσιοπάροχα κάθε δωρεά, ὥστε νά εἴστε
 πάντοτε σέ ὅλα τελείως αὐτάρχεις καί νά
 συμβάλλετε μέ τό παραπάνω σέ κάθε καλό
 ἔργο, καθὼς εἶναι γραμμένο στήν Ἁγία
 Γραφή (Ψαλμ 112,9) γιά τόν ἐλεήμονα:
 Σκόρπισε, ἔδωσε στούς φτωχοῦς,
 ἡ ἀγαθοεργία Του θά παραμένῃ αἰώνια.
- 10 Ὁ δέ ἐπιχορηγῶν σπέρμα
 τῷ σπεύροντι
 καί ἄρτον εἰς βρωσίν
 χορηγήσῃ καί πληθύναι
 τόν σπόρον ὑμῶν
 καί αὐξήσῃ τά γεννήματα
 τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν.
 Αὐτός δέ πού δίνει στό σπορέα τό σπόρο
 γιά νά σπεύρῃ καί τό ψωμί γιά νά φάῃ,
 εὐχραι νά δώσῃ καί νά πληθύνῃ
 καί τό δικό σας σπόρο
 καί νά αὐξήσῃ τούς καρπούς
 τῆς ἀγαθοεργίας σας.

11 Ἐν παντί πλουτιζόμενοι
 εἰς πᾶσαν ἀπλότητα,
 ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν
 εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Γιὰ νά εἴστε πλούσιοι σέ ὅλα
 γιὰ νά μπορῆτε νά δίνετε γενναιόδωρα.
 Αὐτοί πού θά πάρουν ἀπό μᾶς τή δική σας
 εἰσφορά θά εὐχαριστοῦν τό Θεό.

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ περικοπή εἶναι παρμένη ἀπό τήν
 ἐνότητα τῶν κεφαλαίων 8-9 τῆς Β' Πρός
 Κορινθίους ἐπιστολῆς.

Στήν ἐνότητα αὕτη ὁ Ἀπόστολος
 Παῦλος προετοιμάζει τούς χριστιανούς τῆς
 Κορίνθου, προκειμένου νά συμβάλουν στή
 «λογεῖα» πού ὀργανώνει, γιὰ τήν
 ἐμπερίστατη Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων,
 καί διατυπώνει τήν ἀποστολική διδασκαλία
 γιὰ τήν ἐλεημοσύνη. Τό θέμα λοιπόν εἶναι ἡ
 συμβολή τῶν πιστῶν στή ζωή καί τά καλά
 ἔργα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ «σπορά», γιὰ τήν ὁποῖαν κάνει λόγο ὁ
 Ἀπόστολος, εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ βοήθεια
 πού θά προσφέρουν οἱ Κορίνθιοι στή
 «λογεῖα» ὑπέρ τῶν χριστιανῶν τῶν
 Ἱεροσολύμων.

Μέ τήν ἐλεημοσύνη πού κάνομε,
 σπέρνομε καλοσύνες, οἱ ὁποῖες θά

βλαστήσουν και θά θερίσωμε δικαιοσύνη σωτηρίας, πλούσια καρποφορία, στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἐνῶ συγχρόνως φανερώνομε και «μαρτυροῦμε», τήν πίστη μας.

Ἀπό τή μιά, ἡ προθυμία τῶν πιστῶν πού ἐπιδίδονται σέ καλά ἔργα, και ἀπό τήν ἄλλη ἡ ἱεραποστολική ἐργασία γιά τόν εὐαγγελισμό και τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, εἶναι οἱ δύο ὄψεις τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποῖα παράγει εὐχαριστία και δοξολογία πρὸς τό Θεό!

**ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΚΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ –ΤΟΜΕΩΝ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**

Ὁ πιστός, ὡς μέλος τῆς Ἐκκλησίας,
συμμετέχει ὁλόψυχα
στήν πίστη καί τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας
καί σέ ὄλο τό ἔργο της:

Ποιό εἶναι αὐτό τό ἔργο;

**Ἡ ζωή καί τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας
εἶναι πολύ πλατύ!**

**Ἐνδεικτικά ὀρίζουν τό εὖρος του
οἱ παρακάτω ἕξι τομεῖς:**

1.

Κήρυγμα καί διδασκαλία τοῦ Θεοῦ
λόγου-φωτισμός!

2.

Ἀναγνώριση, σεβασμός καί ὑπακοή
στόν Ἐπίσκοπο,
τόν Ἀντιπρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἐπί γῆς
καί τήν ὅλη διοικητική ἐργάνωση,
συνοχή καί λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας!

3.

Λατρεία –μυστική καί πραγματική κοινωνία
μέ τό ἐν οὐρανοῖς
θριαμβεῦον τμήμα τῆς Ἐκκλησίας

4.

Κοινωνική ζωή, και καλά έργα
5.

Φιλάνθρωπία και
6.

Ίεραποστολή - Ευαγγελισμός.
 Ἄν θά θέλαμε νά συνοψίσουμε περισσότερο
 τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, θά προσθέταμε
 «τήν πρώτη και μεγάλη ἐντολή:
 «ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου
 ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
 και ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου
 και ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου»
 « δευτέρα δέ ὁμοία αὐτῇ
 ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου
 ὡς σεαυτόν!»

(Ματθ. 22,34-40. Μάρκ. 12,30. Λουκ. 10,27.)

Ὁ σκοπός τῆς Ἐκκλησίας,
 μέ ὄλο αὐτό τό ἔργο της,
 εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου
 και ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ!

**ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ
 ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ Ο ΠΙΣΤΟΣ
 ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΗ ΖΩΗ
 ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**

Ὅποιος γνωρίζει τό Θεό
 και ἀνήκει σ' Αὐτόν,
 ὅποιος δηλαδή εἶναι οὐσιαστικά
 ἐνωμένος μαζί Του,

μέ τή συμμετοχή του στό σῶμα καί τή ζωή
 τῆς Ἐκκλησίας, καί ζεῖ τό Θεό,
 ἐνδιαφέρεται καί ἐργάζεται
 γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ
 καί τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.
 «Ἐν διά δυοῖν»

α.

Λατρεύει τόν Θεόν καθώς συμμετέχει
 ἐνεργά καί ἀνελλιπῶς στίς εὐχαριστικές
 συνάξεις τῆς Ἐκκλησίας. (Ἐκκλησιασμός)

β.

Ἐργάζεται καί καλλιεργεῖ-προάγει
 τόν προσωπικό του ἁγιασμό,
 σύμφωνα μέ τό Νόμο τοῦ Θεοῦ
 καί τίς ὁδηγίες τοῦ Ἐξομολόγου του,
 τηρεῖ τήν ἠθικήτου καθαρότητα.

γ.

Ἐργάζεται τό καλό,
 καί τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων,
 συμβάλλοντας στήν ἱεραποστολή,
 οὐσιαστικά ἐργάζεται τήν ἀγάπη
 πού εἶναι ὁ θεμελιώδης Νομος τοῦ Θεοῦ
 γιατί

« ὁ Θεός θέλει πάντας ἀνθρώπους
 σωθῆναι

καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν!»

Δηλαδή θέλει νά σωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι
 καί νά γνωρίσουν πλήρως τήν ἀλήθεια!

Αυτό ακριβώς είναι
καί τό περιεχόμενο τῆς ζωῆς
τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας,
τῶν χριστιανῶν:

Ἡ τήρηση τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ!

Προσοχή:

Τηρῶ τό Νόμο τοῦ Θεοῦ,
σημαίνει ὅτι Τόν τιμῶ, Τόν δοξολογῶ
καί Τόν εὐχαριστῶ!

Τήρηση τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ εἶναι
τιμή, δοξολογία καί εὐχαριστία που
προσφέρουμε στό Θεό,
μέ τήν προσευχή μας
καί μέ τά καλά μας ἔργα!

Πρῶτα ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ,
προσφέρει στούς ἀνθρώπους
τόσες καί τόσες εὐεργεσίες!

Καί κυρίως τοῦ προσφέρει
τή σωτηρία
στήν αἰώνια καί ἀθάνατη ζωή
τῆς Βασιλείας Του!

Αὐτό πού περιμένει ὁ Εὐεργέτης Θεός
εἶναι ἡ ἀνταπόκριση
μέ τήν εὐχαριστία καί δοξολογία μας καί τά
καλά μας ἔργα!

Ἄς διερωτηθοῦμε, ἀδελφοί,
 πόσο συμβάλλει ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς μέ τὴν
 ἐνεργὸ συμμετοχὴ καὶ συμβολή του
 σέ κάθε μιά ἀπὸ τίς παραπάνω
 χαραχθεῖσες περιοχὲς τῆς ζωῆς τῆς
 Ἐκκλησίας!

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΕΟΡΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πέμπτη 26 Σεπτεμβρίου

Ἡ μετάσταση τοῦ Ἀποστόλου
 καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος 6'

Ἄπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε,
 ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον
 δέχεται σε προσπίπτοντα,
 ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος,
 ὃν ἰκέτευε θεολόγε,
 καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι,
 αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην,
 καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρασκευὴ 27 Σεπτεμβρίου

Ἀκυλίνης Νεομάρτυρος Ζαγκλιβερινῆς
 (1764)

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μητρὸς σου τοῖς ῥήμασι
 στοιχειωθεῖσα πιστῶς,

πατρός τὴν ἀσέβειαν ἀπεβδελύξω στερρόως
 ἐνθέω φρονήματι!
 Ὅθεν καὶ τῶν μαστίγων
 ἐνεγκοῦσα τὸ ἄλγος,
 ἠθλησας Ἀκυλίνα, ὡς παρθένος φρονίμη,
 διὸ Παρθενομάρτυς,
 τιμῶμεν τοὺς ἄθλους σου.

Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ζαγκλιβέριον χαίρει ἐν τῇ ἀθλήσει σου,
 ἢ σέ βλαστήσασα κόμη, ὡς ἄνθος εὐοσμον,
 Ἀκυλίνα τοῦ Χριστοῦ καλλιπάρθενε!
 Σύ γάρ ἐνήθλησας στερρόως
 καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ
 τό στέφος τῆς ἀφθαρσίας!
 Ἐκδυσωποῦσα μὴ παυση
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σάββατο 28 Σεπτεμβρίου

Βαρούχ τοῦ Προφήτου

μαθητοῦ τοῦ Προφήτου Ἰερεμίου

(600π.Χ.)

Διαβάσετε τὸ βιβλίον Βαρούχ!

Θά τό βρῆτε στή σελίδα 1341 τῆς Μπλέ
 Ἀγίας Γραφῆς, τῆς ἐκδόσεως τῆς Βιβλικῆς
 Εταιρίας.